

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Pazinu

Stalna služba u Labinu

Giuseppine Martinuzzi 2

52220 Labin

Poslovni broj: Pn-4/2023-54

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Pazinu, Stalna služba u Labinu, po sutkinji Zdenki Raguž Zupičić, na prijedlog sudske savjetnice Nine Brljafa, u pravnoj stvari tužiteljice Nague Giurici, OIB: 91736937131, Rabac, Omladinska 1, koju zastupa punomoćnik Goran Jovanović, odvjetnik u Labinu, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d., Vatroslava Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862, kojeg zastupa punomoćnica Adrijana Jovanović, odvjetnica u Rijeci, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 21. travnja 2026. godine u nazočnosti punomoćnika tužiteljice te punomoćnice tuženika, 6. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku Croatia osiguranje d.d., OIB: 26187994862, na ime naknade imovinske štete, isplatiti tužiteljici Nagui Giurici, OIB: 91736937131 iznos od 1.070,46 EUR (tisuću i sedamdeset eura i četrdeset i šest centa), zajedno sa zateznom kamatom, koja se obračunava primjenom uvećanja prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekućom od 13. travnja 2022. pa do naplate, sve u roku od 15 (petnaest) dana.

II Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice za iznos od 1.579,54 EUR (tisuću petsto sedamdeset i devet eura i pedeset i četiri centa), zajedno sa zatraženim zateznim kamata.

III Nalaže se tuženiku Croatia osiguranje d.d., OIB: 26187994862 tužiteljici Nagui Giurici, OIB: 91736937131 naknaditi prouzročeni parnični trošak u iznosu od 1.174,63 EUR (tisuću sto sedamdeset i četiri eura i šezdeset i tri centa), uvećan za pripadajuće zatezne kamate, koje na taj iznos teku od dana presuđenja pa do naplate, primjenom uvećanja prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 15 (petnaest) dana.

IV Odbija se kao neosnovan zahtjev tužiteljice za naknadu troškova ovog parničnog postupka za iznos od 1.888,98 EUR (tisuću osamsto osamdeset i osam eura i devedeset i osam eura), zajedno sa zatraženim zateznim kamatama.

V Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu troškova ovog parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je podnijela tužbu protiv tuženika radi naknade štete. U tužbi navodi da nadležnost naslovnoga suda za postupanje po ovoj tužbi proizlazi iz odredbe čl. 52. Zakona o parničnom postupku, odnosno čl. 28. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima, a s obzirom na činjenicu da je štetna radnja počinjena, odnosno štetna posljedica nastupila u mjestu Kršan, odnosno na području nadležnosti Općinskog suda u Pazinu. Dana 13. veljače 2020. godine, na cesti D500-VRANJA-ŠUŠNJEVICA-VOZILIĆI, dogodila se prometna nesreća, na način da je divljač naletila na osobni automobil marke Toyota Rav4, god. proizvodnje 2019, reg. oznake FV066LZ, u vlasništvu tužiteljice, i kojom prilikom je došlo do oštećenja osobnog vozila, u vidu napuknuća prednje plastike, odnosno ukrasne maske motora, te kojom prilikom je tužiteljica pretrpjela imovinsku štetu u visini od 20.000,00 kn/2.650,00 €. U konkretnom slučaju, osobni automobil marke Toyota Rav4, reg. oznake FV066LZ, u vlasništvu tužiteljice, kojim je u trenutku nastanka prometne nesreće upravljao njezin suprug, Frleta Ivan, kretao se dozvoljenom brzinom i unutar ograničenja od 90 km/h, i pritom u cijelosti poštovao prometna pravila, te slijedom navedenog nije utvrđena nikakva prekršajna odgovornost vozača, a kako to i proizlazi iz priložene Potvrde Policijske postaje Labin, klasa: 211-04/20-O/1122, od dana 03.05.2021. godine 20. svibnja 2018. godine. Da je u konkretnom slučaju riječ o šteti nastaloj naletom divljači, proizlazi iz priloženih fotografija, snimljenih na licu mjesta, iz kojih je jasno razvidno da je se na mjestu udara nalazi dlaka divljači, a i

oštećenja nastala na osobnom vozilu odgovaraju oštećenjima nastalim od naleta divljači. Odgovornost tuženika za nastalu štetu je nesporna i proizlazi iz sklopljene police osiguranja koje je tuženik imao sklopljenu za odgovornost od štete od naleta divljači za 2019. godinu. Po predmetnom štetnom događaju, tužiteljica je pretrpjela imovinsku štetu, u vidu nastalih oštećenja na osobnom vozilu marke Toyota Rav4, god. proizvodnje 2019, reg. oznake FV066LZ, u vidu napuknuća prednje plastike, odnosno ukrasne maske motora, te kojom prilikom je tužiteljica pretrpjela imovinsku štetu u visini od 2.650,00 EUR. Tužiteljica se prije pokretanja ovoga postupka obratila tuženiku sa zahtjevom za mirnim rješenja spora, i pozvao ga da podmiri nastalu štetu, no tuženik je svojim dopisom od dana 14.11.2019. godine, otklonio mogućnost mirnog rješenja spora. Slijedom navedenog, tužitelj, sukladno odredbi čl. 1045. i čl. 1085. ZOO-a, podnosi naslovnome sudu ovu tužbu i predlaže donošenje presude kojom će naložiti tuženiku isplatiti tužiteljici iznos od 2.650,00 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, koja se obračunava primjenom uvećanja prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekućom od 13. travnja 2022. godine, pa do naplate te kojom će naložiti tuženiku da tužiteljici naknadi prouzročeni parnični trošak uvećan za pripadajuće zakonske zatezne kamate koje na taj iznos teku od dana presuđenja, pa do naplate primjenom uvećanja prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a sve to u roku od 15 (petnaest) dana.

2. U odgovoru na tužbu, tuženik ističe kako nije sporno da je dana 13. veljače 2020. vozač Frleta Ivan upravljao vozilom reg. ozn. FV 066LZ(I) u vlasništvu tužiteljice te da je na cesti D 500 Vozilići – Tunel Učka kod 12. km stupa I dionice naletio na životinju na kolniku. Tuženik je u vrijeme nastanka štetnog događaja osiguravao policom osiguranja br. 078700051615 osiguravao Hrvatski lovački savez i sve lovoovlaštenike u Republici Hrvatskoj. Predmetnom policom osiguranja bila je ugovorena osigurana svota u iznosu od 9.954,21 EUR i agregatni limit u iznosu od 7.167.031,65 EUR. Tuženik osporava osnovanost osnove tužbenog zahtjeva u cijelosti. Naime, prema podacima iz Potvrde PP Labin nema dokaza da bi do štetnog događaja došlo uslijed sudara vozila osiguranika tužitelja sa divljači, jer je ta konstatacija isključivo utemeljena na iskazu vozača vozila reg. ozn. FV 066LZ(I). Naime, životinja nije pronađena na mjestu događaja, a da bi se nedvojbeno zaključilo da trag dlake na vozilu potječe od divljači (a ne neke druge, npr. domaće životinje), istu treba vještačiti. Naime, djelatnici policije ne raspolažu stručnim znanjem da ocijene od koje životinje potječu dlake nađene na vozilu tužitelja. Nadalje, da bi se radilo o odgovornosti lovačkog društva „Zec“ Kršan kao lovoovlaštenika lovišta uz prometnicu, potrebno je da je šteta nastala zbog provođenja lova. Međutim, tuženik osporava da je

njegov osiguranik na dan štetnog događaja provodio ikakvu lovnu aktivnost, slijedom čega isti ne mogu u ovom slučaju odgovarati tužitelju na nastalu štetu. Oспорava se i visina tužbenog zahtjeva. Nadalje, tužiteljica nije uz tužbu dostavila račun popravka, već „preventivo“/ponudu/predračun od 04.01.2023. godine prema kojem bi popravak vozila iznosio (sa porezom) 2.179,07 EUR, odnosno manje od tužbenog zahtjeva. Pored nesporne činjenice da tužiteljica očito nije izvršila popravak vozila, kao i da je štetu tuženiku prijavila dvije godine nakon štetnog događaja i time mu onemogućila da utvrdi nastala oštećenja na vozilu neposrednim opažanjem (fotografiranjem), tuženik u pogledu visine štete čini nespornim iznos od 841,83 EUR. Temeljem svega iznesenog, tuženik predlaže da sud nakon provedenog dokaznog postupka odbije tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan i tuženiku prizna prouzročeni parnični trošak.

3. Među strankama nisu sporne aktivna i pasivna legitimacija (pod uvjetom da se radi o naletu divljači – srne), činjenica da je 13. veljače 2020. vozač Frleta Ivan upravljao vozilom reg. ozn. FV 066LZ(I) u vlasništvu tužiteljice te da je na cesti D 500 Vozilići – Tunel Učka kod 12. km stupa I dionice naletio na životinju na kolniku.

4. Sporna je osnovanost tužbenog zahtjeva zbog činjenice što prilikom provođenja policijskog uviđaja nisu izuzete dlake životinje s automobila u vlasništvu tužiteljice (s tim u vezi i pasivna legitimacija tuženika), kao i visina tužbenog zahtjeva iznad iznosa od 841,83 EUR.

5. Radi utvrđenja spornih činjenica, u dokaznom su postupku pročitani potvrda Policijske postaje Labin, KLASA: 211-04/20-0/1122 od 3. svibnja 2021. na listovima 4-5 spisa, zahtjev tužiteljice za naknadu štete na listu 8 spisa, obavijest o neosnovanom odštetnom zahtjevu na listovima 9-10 spisa, fotografije automobila na listovima 15-22 spisa, polica osiguranja na listovima 29-31 spisa, procjena štete na listu 32 spisa, izvješće Policijske postaje Labin na listu 44 spisa, zapisnik o očevidu na listovima 46-49 spisa, nalaz i mišljenje prometnog vještaka na listovima 68-73 spisa, dopis Policijske postaje Labin na listu 99 spisa, nalaz i mišljenje prometnog vještaka na listovima 100-104 spisa, očitovanje prometnog vještaka na listovima 137-138 spisa te je izveden dokaz saslušanjem svjedoka Ivana Frlete i Livia Faragune te prometnog vještaka Gorana Husinca.

5.1. Sud nije izveo dokaz saslušanjem tužiteljice jer se ista nije odazvala na ročište radi saslušanja te nije saslušao policijske djelatnike jer tužitelj nije dostavio

imena i adresu istih. Također, u postupku nije provedeno forenzičko vještačenje dlaka s vozila tužiteljice jer iste nisu izuzete.

5.2. Ostali dokazi koje je sud izveo, a čiju vjerodostojnost ne analizira ovom presudom, nisu od utjecaja na donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari.

6. Nakon provedenog dokaznog postupka, brižljive i savjesne ocjene svih dokaza zajedno te svakog dokaza posebno, kao i rezultata cjelokupnog dokaznog postupka, cijeneći sve posebnosti ove pravne stvari, ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti osnovan u pogledu osnove tužbenog zahtjeva, dok je djelomično osnovan u pogledu visine tužbenog zahtjeva.

7. Predmet ovog spora predstavlja zahtjev tužiteljice za isplatu iznosa od 2.650,00 EUR, zajedno s zateznim kamatama, na ime naknade imovinske štete koja je nastala na vozilu u njezinom vlasništvu u prometnoj nezgodi koja se dogodila 13. veljače 2020. na cesti D500-VRANJA-ŠUŠNJEVICA-VOZILIĆI.

8. Iz potvrde Policijske postaje Labin, KLASA: 211-04/20-0/1122 od 3. svibnja 2021. na listovima 4-5 spisa, proizlazi da se 13. veljače 2020. dogodila prometna nezgoda na cesti D500-VRANJA-ŠUŠNJEVICA-VOZILIĆI u kojoj je sudjelovao Ivan Frleta, u svojstvu vozača osobnog automobila u vlasništvu ovdje tužiteljice, te da se na predmetnom vozilu nalaze oštećenje u vidu napuknuća plastike na visini od 0,40 do 0,80 metara, kao i dlake divljači.

8.1. Iz zahtjeva tužiteljice za naknadu štete na listu 8 spisa, proizlazi da se tužiteljica s predmetnim zahtjevom obratila ovdje tuženiku 12. travnja 2022..

8.2. Iz obavijest o neosnovanom odštetnom zahtjevu na listovima 9-10 spisa, proizlazi da je ovdje tuženik odbio odštetni zahtjev tužiteljice iz razloga što nije moguće sa sigurnošću utvrditi koja je životinja izazvala predmetni štetni događaj.

8.3. Iz fotografija automobila na listovima 15-22 spisa, razvidna su oštećenja vozila tužiteljice, kao i životinjske dlake na istom.

8.4. Iz police osiguranja na listovima 29-31 spisa, proizlazi da je tuženik, u vrijeme nastanka štetnog događaja, osiguravao Hrvatski lovački savez i sve lovoovlaštenike u Republici Hrvatskoj.

8.5. Iz procjene štete na listu 32 spisa, proizlazi da je tuženik procijenio štetu na tužiteljčinom vozilu u visini od 273,01 EUR (tadašnjih 2.056,97 kuna).

8.6. Iz izvješća Policijske postaje Labin na listu 44 spisa, proizlazi da se prometna nezgoda dogodila na način opisan u tužbi.

8.7. Iz zapisnika o očevidu na listovima 46-49 spisa, proizlazi da se na osobnom automobilu tužiteljice nalazi oštećenje u vidu napuknuća plastike na visini od 0,40 do 0,80 metara, kao i dlake divljači.

8.8. Iz dopisa Policijske postaje Labin na listu 99 spisa, proizlazi da nisu izuzete dlake koje su pronađene na vozilu registarske oznake FV 066 LZ (I) koje je sudjelovalo u prometnoj nesreći naleta vozila na divljač koja se dogodila 13. veljače 2020. na državnoj cesti D-500 Tunel Učka-Vozilići, kod 12 km stupa u kojoj je sudjelovao vozač Ivan Frleta s opisanim vozilom.

9. U nalazu i mišljenju, prometni vještak dipl. ing. prometa Goran Husinec naveo je da su na vozilu tužiteljice ustanovljena oštećenja nosača registarske pločice te ukrasne maske motora. S desne strane vidljivo je napuknuće plastike u visini od između 0,40 m i 0,80 m kao i dlake divljači. Tragovi na mjestu sudara nisu dokumentirani te je vozilo pomaknuto na šljunčano proširenje kraj kolnika. Sukladno dokumentaciji u spisu, riječ je o nezgodi koja se dogodila na kolniku ceste D500 Vranja - Vozilići – Tunel Učka kod 12. km stupa I dionice. Toyota RAV 4 se kretala kolnikom ceste poštujući sve propise kad je na to vozilo naletjela divljač. Nije poznato pod kojim okolnostima se dogodila ova nezgoda obzirom da je divljač nestala s mjesta nezgode. Jedino je vidljiv trag dlake divljači na prednjem desnom dijelu Toyote. Na kolniku je ograničenje bilo 90 km/h, a postojao je i prometni znak "divljač na cesti" sa dodatnom pločicom "3,5 km" koja se nalazila na 18 km + 500 m. Nije moguće izračunati brzinu Toyote u trenutku zabijanja dlaka u plastične dijelove oplata odbojnika. Važilo je ograničenje brzine od 90km/h (Zapisnik o očevidu). Vremensko-prostornu analizu nije moguće napraviti vezanu za lokaciju jer nije moguće utvrditi točno mjesto sudara. Također, nije moguće izračunati brzine kretanja sudionika, a glede srne niti njezin početni položaj, smjer i ubrzanja. Zbog toga, uvažavajući da je bila noćna vidljivost, dio ceste bez javne rasvjete, s nepoznatom vrstom svjetala na Toyoti, moguće je samo baviti se vremenskom analizom temeljenoj na vremenu reagiranja vozača Toyote. Naime, ukoliko je vrijeme reagiranja na iznenadno nastalu opasnost u noći trajalo najmanje 1.2 s, tada je vozač Toyote mogao započeti kočiti tek nakon 1,2 s od trenutka percepcije opasnosti. Budući da se srneća divljač mogla prvi puta uočiti lijevo od lijeve gabaritne ravnine vozila 4 m, to uvažavajući lokaciju dlaka na vozilu znači brzinu srne na putu od $4+3=7\text{m}$, tijekom 1,2 s što znači srednju brzinu srne od $7/1,2=5,8\text{ m/s} = 21\text{ km/h}$. Budući da ona, ukoliko trči može biti i čak na mahove 3x brža ne može isključiti mogućnost njezina utrčavanja u smjer kretanja vozila. Vozač Toyote se propisno kretao kolnikom ceste D 500 u smislu da je poštivao ograničenje brzine od 90 km/h – prema tragovima na oplati vozila. Nije mogao ni jednim segmentom vlastitog ponašanja u prometu utjecati na izlijetanje divljači na kolnik. Činjenica je da je do kontakta došlo, ali nisu mu poznate okolnosti nastanka nezgode obzirom da divljači nema na licu mjesta pa time ne može ni utvrditi je li vozač Toyote mogao reagirati kočenjem u cilju izbjegavanja ili ublažavanja kontakta sa divljači. Nije isključena

moгуćnost da vozač nije imao mogućnosti izbjeći sudar pod uvjetom da se srna kretala brže od 21 km/h, ali čak i znatno manje. Ukoliko se prihvati postojanje srne slijedi: Toyota se kretala u desnom kolničkom traku za smjer prema Čepiću brzinom koja nije prelazila ograničenje brzina. Dlake zabijene u oplatu branika kao i okolni tragovi ukazuju na izuzetno malu brzinu Toyote u trenutku sudara. U spisu nema elemenata koji bi ukazivali na protupravno ponašanje vozača Toyote.

9.1. Tužiteljica nije imala primjedbi na nalaz prometnog vještaka, ali je zatražila dopunu istog na način da vještak procijeni visinu prouzročene štete na vozilu tužiteljice. Tuženik nije imao primjedbi na nalaz prometnog vještaka, ali osporava da bi se, u konkretnom slučaju, radilo o naletu divljači – srne.

9.2. Dopunom nalaz i mišljenja po prijedlogu tužiteljice, prometni vještak dipl. ing. prometa Goran Husinec istaknuo je kako bi cijena popravka vozila tužiteljice s uključenim PDV-om u Italiji iznosila 1.597,38 EUR, dok bi u Republici Hrvatskoj iznosila 1.070,46 EUR.

9.3. Na dopunu nalaza i mišljenja prometnog vještaka, tužiteljica se očitovala na način da je istaknula kako prema ponudama ovlaštenih Toyota serviseri za popravak vozila u Italiji cijena istog iznosi 2.663,19 EUR, dok u Hrvatskoj iznosi 2.212,06 EUR. Tuženik se očitovao na način da se protivi prijedlogu tužiteljice da se kalkulacija troškova popravka vozila sačini na osnovu ponude za popravak vozila u Italiji od 18. veljače 2025. jer je tužiteljica ponude dostavila nakon zaključenja prethodnog postupka, a i ima prijavljeno prebivalište u Republici Hrvatskoj pa može ovdje popraviti vozilo.

9.4. Na primjedbe tužiteljice, prometni se vještak očitovao navodeći da tužiteljica u svojim primjedbama ukazuje da je nezadovoljna s izračunom visine štete te da je šteta viša od njegovih izračuna. Tužiteljica svoje tvrdnje potkrjepljuje ponudama za popravak ovlaštenih servisa u Hrvatskoj i Italiji. Točne su tvrdnje tužiteljice da popravak predmetnog vozila može biti skuplji kod ovlaštenih serviseri međutim tužiteljica ne dostavlja račun ovlaštenog serviseri koji je potpisan i ovjeren te on predstavlja dokument iz kojeg se vidi da je vozilo popravljeno. Tužiteljica dostavlja ponude koje nemaju težinu računa i ne dokazuju da je vozilo stvarno popravljeno po tim cijenama. Naime opće je poznato da se vozilo može popraviti na više načina i kod više raznih serviseri. U svakom servisu cijene su različite pogotovo u Italiji. U Hrvatskoj se procjena visine štete vrši prema kompjuterskom Audatex programu u kojem se nalaze najmanje cijene po kojima se vozilo može kvalitetno popraviti. Naravno da se vozilo može popraviti i daleko skuplje u ovlaštenim servisima ali može se popraviti i daleko jeftinije kod neovlaštenih majstora sa ne originalnim dijelovima ili dijelovima kupljenim na auto otpadu. Tužiteljica u stanju spisa nije dokazala da je popravila automobil računom, fotografijama ili na drugi način u skupom ovlaštenom servisu. Odnosno prema stanju spisa ne može se utvrditi da li je ona popravila vozilo na neki gore

navedeni jeftini način a htjela bi se naplatiti od osiguranja na najskuplji mogući način i time ostvariti profit odnosno da li je vozilo uopće popravljeno.

10. Nadalje, izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Ivana Frlete, supruga tužiteljice, koji je naveo da se nesreća dogodila negdje u veljače 2020. godine, toga dana u večernjim satima kretao se iz pravca Labina u pravcu Rijeke i na ravnom dijelu između Kršana i Čepića, malo proći industrijsku zonu, imao je prometnu nesreću, Naime, s lijeve strane ceste izletila je srna koja je bila u trku. Ona je došla s lijeve strane i trčala preko ceste na njegovu stranu. Nije ju stigao izbjeći te ju je udario s autom u njezin zadnji kraj, a njemu su nastala oštećenja na vozilu na sredini i na desnom kraju. Pukao je prednji branik, ispala je plastika, ali auto je bilo u voznom stanju. Odmah je nazvao policiju koji su izašli na teren, napravili očevid te izvršili alkotestiranje. Pokušali su naći srnu, međutim nisu je mogli naći. Vozilo do današnjeg dana nije popravljeno, ali je u voznom stanju. Navodi da se kretao manje od 80 km/h. Službena procjena štete obavljena je u Labinu u Croatia osiguranju i to prošle godine. 2020. – 2021. je bio COVID te zbog zdravstvenih problema koje je imao ta šteta nije bila prioritetna za rješavanje pa je to razlog zbog čega nije odmah napravio procjenu štete. Policajci su samo fotografirali vozilo, misli da uzorke životinje nisu uzeli.

10.1. Izveden je i dokaz saslušanjem svjedoka Livija Faragune, bivšeg predsjednika i zakonskog zastupnika Lovačkog društva "Zec" Kršan. Isti je iskazao kako se ne sjeća predmetnog događaja. Kad mu se navodi da se predmetna nezgoda dogodila 13. veljače 2020. godine, ističe da u to vrijeme nije bila sezona lova na krupnu divljač kao što su srna, divlja svinja, čagalj, lisica, jer je za njih sezona lova do 31. siječnja, dok je kasnije sezona lova za šljuku – to su ptice tj. pernata divljač, ali to love samo turisti koji su platili da u to vrijeme obavljaju aktivnost lova. U vrijeme nastanka prometne nezgode, bio je predsjednik Lovačkog društva Zec i to od 2014. do 2024. godine. Za slučaj prometne nezgode djelatnici LD Zec su, po dojavi, dužni izaći na teren, tj. na mjesto prometne nezgode. Lovac je otprilike 50 godina te je upoznat s izgledom dlake divljači. Svjedoku su se pokazale fotografije dlake na automobilu tužiteljice na stranici 70 spisa te je svjedok iskazao da bi se prema fotografiji najvjerojatnije radilo o dlakama srne, ali da to ne može reći sa sigurnošću. Naime, dlaka divlje svinje je crna tj. tamnija, dok je dlaka srne u zimskom periodu također malo tamnija, ali više ide prema smečkastoj do crvenkastoj boji.

11. Prvenstveno, ističe se kako je potvrda Policijske postaje Labin, KLASA: 211-04/20-0/1122 od 3. svibnja 2021. na listovima 4-5 spisa izdana na temelju čl. 159. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" broj: 47/09 i 110/21) i čl. 296. Zakona o sigurnosti prometa na cestama ("Narodne novine" broj 67/08., 47/10., 74/11., 80/13, 158/13, 92/14, 64/15, 108/17, 70/19 i 42/20) te ista predstavlja javnu ispravu u smislu čl. 230. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/1

1, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP). U skladu s navedenom odredbom, javna isprava dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje. Radi se o oborivoj presumpciji pa je stoga dopušteno dokazivati da su u javnoj ispravi neistinito utvrđene činjenice ili da je isprava nepravilno sastavljena (čl. 230. st. 2. ZPP). Međutim, dok se ne dokaže suprotno, predmetna potvrda dokazuje ono što se s njom potvrđuje. Dakle, sve dok se ne dokaže suprotno, predmetna policijska potvrda dokazuje da je došlo do štetnog događaja na način kako to tužitelj opisuje u tužbi.

12. Sud je prihvatio iskaz svjedoka Ivana Frlete kao iskren i istinit i to osobito u dijelu u kojem je opisao životinju na koju je naletio jer je uvjerljivo opisao njezino kretanje i sam način nastanka prometne nezgode. Navodi svjedoka nisu u suprotnosti sami sa sobom ni s materijalnim dokazima u spisu. Također, iz nalaz i mišljenja prometnog vještaka, a koji ovaj sud u cijelosti prihvaća kao stručno sačinjen, kao i iskaza svjedoka Livija Faragune, koji ovaj sud također prihvaća kao iskren i istinit jer se radi o osobi koja se bavi lovom preko 50 godina, proizlazi da je upravo divljač –srna naletila na vozilo tužiteljice. Sve navedeno iz razloga što je navedeni svjedok iskazao da bi se prema fotografiji najvjerojatnije radilo o dlakama srne, dok je prometni vještak naveo da se, uvažavajući lokaciju dlaka na vozilu, ne može isključiti mogućnost njezina utrčavanja u smjer kretanja vozila

13. Okolnost da nije pronađena divljač i da nisu izuzeti tragovi dlake s vozila, ovaj sud ne smatra odlučujućom kad se imaju u vidu navodi svjedoka (vozača) koji je iskazao da je bila riječ o srni (koju Lovačko društvo "Zec" nesporno ima u svom fondu) te je detaljno opisao njezino istrčavanje na kolnik. Štoviše, predmetno potvrđuje i materijalna dokumentacija u spisu – fotografija dlaka na vozilu tužiteljice i iskaz svjedoka Livija Faragune.

14. Prema čl. 80. st. 6. Zakona o lovstvu ("Narodne novine" broj: 99/18, 32/19, 32/20), za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara se na sljedeći način: vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi te lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova.

14.1. Nije dvojbeno da se štetni događaj, koji je opisan u tužbi i javnoj ispravi, dogodio na državnoj cesti D500 VRANJA-ŠUŠNJEVICA-VOZILIĆI kao niti da se na mjestu nastanka prometne nezgode nalazi lovište osiguranika tuženika. Tijekom postupka je utvrđeno da se na dan štetnog događaja nisu provodile lovne aktivnosti na

krupnu divljač kao što su srna, divlja svinja, čagalj, lisica jer je za njih sezona lova do 31. siječnja, dok je kasnije sezona lova na šljuku – to su ptice tj. pernata divljač.

14.2. Međutim, prema prevladavajućoj sudskoj praksi, pa tako i stajalištu Vrhovnog suda Republike Hrvatske, koje je izraženo u odluci Rev-166/2024-2 od 24. rujna 2024., odgovornost lovoovlaštenika ne postoji samo prema odredbama Zakona o lovstvu u smislu prethodno citirane odredbe čl. 80. st. 6. alineja druga tog Zakona, već ona postoji i prema odredbama Zakona o obveznim odnosima, kojima je propisana odgovornost vlasnika opasne stvari za štete nastale od te stvari. To iz razloga što je odredbom čl. 76. st. 2. Zakona o lovstvu određeno da u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu važe odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi, ako taj zakon ne propisuje drugačije. Prema tome, kako odredbama Zakona o lovstvu nije regulirana situacija kada do štete dođe naletom vozila na divljač izvan provođenja lova, o čemu je riječ u konkretnom slučaju, na ovu se situaciju imaju primijeniti odredbe ZOO-a.

14.3. Divljač u pokretu predstavlja opasnu stvar i to neovisno o tome provodi li se lov ili ne jer divljač koja se nalazi na cesti predstavlja povećanu opasnost prouzročenja štete na vozilima koja se kreću tom cestom. O tom je pitanju stav zauzela sudska praksa u brojnim odlukama (tako i Rev 1057/14 od 5. prosinca 2017., Rev-2902/16 od 28. kolovoza 2019., Rev-352/22 od 5. travnja 2022., PŽ-3349/2019 od 10. lipnja 2020., PŽ- 1326/2021 od 9. veljače 2022. i dr.).

14.4. Okolnost da se šteta dogodila na cesti, odnosno izvan granica lovišta, nije odlučna jer se odgovornost lovoovlaštenika proteže i na štete nastale na cestama koje se nalaze u blizini lovišta u situacijama kad divljač koja je uzrokovala štetu potječe iz lovišta.

14.5. Stoga, za štetu koja je nastala uslijed naleta vozila na divljač koja se nalazila na cesti, lovoovlaštenik odgovara po načelu objektivne odgovornosti sukladno čl. 1063. do čl. 1067. ZOO, u vezi s čl. 76. st. 2. Zakona o lovstvu.

14.6. Da bi se lovoovlaštenik mogao osloboditi od obveze naknade štete nastale naletom vozila na divljač kad se nije provodio lov, on u smislu čl. 1067. ZOO-a mora dokazati da šteta na vozilu potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti ili mora dokazati da je šteta nastala radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći ni otkloniti. Naime, u postupku je utvrđeno da se vozač Toyote, prema tragovima na oplati vozila, propisno kretao kolnikom ceste D 500 u smislu da je poštivao ograničenje brzine od 90 km/h te da u spisu nema elemenata koji bi ukazivali na protupravno ponašanje vozača Toyote. Stoga, nije utvrđeno da bi vozač bio

odgovoran ili suodgovoran za nastanak štetnog događaja u smislu čl. 80. st. 6. Zakona o lovstvu.

14.7. Nadalje, prema čl. 50. Zakona o cestama ("Narodne novine" br. 84/11., 18/13., 22/13., 54/13., 148/13., 92/14., 110/19., 144/21., 114/22., 114/22., 4/23., 133/23.), za štetu trećim osobama nastalu na javnoj cesti zbog naleta na divljač odgovara se po osnovi krivnje, a pravna osoba koja upravlja javnom cestom, odnosno koncesionar odgovara za štetu nastalu na javnoj cesti ukoliko javna cesta, na zahtjev osobe koja gospodari lovištem, nije označena prometnom signalizacijom i opremom sukladno posebnim propisima.

14.8. Dakle, odgovornost po načelu krivnje iz čl. 50. st. 1. Zakona o cestama isključivo se odnosi na odštetnu odgovornost pravne osobe koja upravlja javnom cestom odnosno koncesionara javne ceste. To znači da se krivnja pravne osobe koja upravlja cestom odnosno koncesionara može sastojati samo u propustu da postavi posebnu signalizaciju i znakove koji će sudionike u prometu upozoravati na opasnost od mogućeg naleta divljači. U konkretnom slučaju nije sporno da je na predmetnoj dionici državne ceste bio postavljen znak opasnosti "divljač na cesti" koji upozorava vozače na mogućnosti dolaska divljači na cestu. Stoga, nema odgovornosti pravne osobe koja upravlja javnom cestom u smislu čl. 50. Zakona o cestama. Međutim, sve da navedeni prometni znak i nije bio postavljen, lovoovlaštenik bi bio oslobođen od objektivne odgovornosti za štetu nastalu naletom divljači na vozilo na cesti samo ukoliko bi nepostupanje osobe ovlaštene upravljati javnom cestom u smislu čl. 50. st. 2. Zakona o cestama bilo u uzročnoj vezi sa štetnim događajem i štetom jer bi u tom slučaju lovoovlaštenik dokazao da je šteta, djelomično ili potpuno, nastala radnjom treće osobe koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći ni otkloniti, a čime bi bile ostvarene pretpostavke za oslobođenje od odgovornosti u smislu odredbe čl. 1067. st. 1., 2. i 4. ZOO. U konkretnom se slučaju ne radi o takvoj situaciji. Kako je u postupku stoga utvrđeno da ne postoji niti isključiva niti djelomična odgovornost vozača za nalet na divlju životinju u smislu čl. 80. st. 6. alineja prva Zakona o lovstvu niti odgovornost pravne osobe koja upravlja javnom cestom u smislu čl. 50. Zakona o cestama, zaključak je suda da je za nastalu imovinsku štetu na vozilu osiguranika tužitelja odgovoran osiguranik tuženika – Lovačko društvo "Zec", kao osoba koje je dužna brinuti se i nadgledati divlje životinje koje se smatraju opasnim stvarima na svojim lovnim područjima.

15. Dakle, kako je osnova tužbenog zahtjeva dokazana, a time i pasivna legitimacija tuženika, preostalo je odlučiti o visini postavljenog tužbenog zahtjeva.

16. Nalazom i mišljenjem prometnog vještaka utvrđeno je kako bi cijena popravka vozila tužiteljice u Italiji iznosila 1.597,38 EUR, dok bi u Republici Hrvatskoj iznosila 1.070,46 EUR, sve s uključenim PDV-om. Predmetni nalaz i mišljenje, ovaj

sud u cijelosti prihvaća kao objektivno i stručno sačinjen jer je vještak detaljno prikazao način izračuna predmetnih cijena popravka vozila. U konkretnom slučaju, prema mišljenju ovog suda, tužiteljica ima pravo na naknadu imovinske štete u iznosu od 1.070,46 EUR (s uključenim PDV-om) na ime visine cijene popravka vozila. Naime, tužiteljica ima prebivalište u Republici Hrvatskoj te je ista u mogućnosti popraviti vozilo na teritoriju Republike Hrvatske. Također, tužiteljica nije popravila vozilo pa dostavljene ponude ovlaštenih servisa nisu dokaz da će ista zaista i popraviti vozilo za cijenu navedenu u toj ponudi. Slijedom navedenog, sud je naložio tuženiku da tužiteljici isplati iznos od 1.070,46 EUR, dok je posljedično odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev za iznos od 1.579,54 EUR. Na priznati iznos, tužiteljici su priznate i zatezne kamate, koje se obračunavaju primjenom uvećanja prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekućim od 13. travnja 2022. godine pa do naplate. Zatezna kamata priznata je od utuženog datuma - 13. travnja 2022., iako bi, sukladno članku 1086. ZOO-a, tužiteljici zatezna kamata imala biti priznata od dana nakon dana nastanka štete jer se ista smatra dospjelim od trenutka nastanka štete.

17. Punomoćnici stranaka postavili su zahtjeve za naknadu troškova ovog parničnog postupka.

17.1. Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 154. stavka 2. ZPP-a, osnovanost zatraženih troškova postupka sud je utvrđivao na temelju članka 155. ZPP-a, dok je visinu utvrđivao primjenom pravila Tarife o nagradama i naknadi troškova („Narodne novine“ broj: 142/2012, 103/2014, 118/2014, 107/2015, 37/2022, 126/2022 i 138/2023; dalje: Tarifa) te vrijednosti predmeta spora u iznosu od 2.650,00 EUR.

17.2. Sukladno članku 154. stavku 2. ZPP-a, u pogledu osnove tužbenog zahtjeva, tužiteljica je uspjela sa 100%, dok je u pogledu visine uspjela s 40 %. Tuženik je stoga u pogledu osnove tužbenog zahtjeva uspio sa 0%, dok je u pogledu visine tužbenog zahtjeva uspio sa 60%. Tužiteljčin ukupan uspjeh u sporu iznosi 70%, dok tuženikov iznosi 30,00 %. Kada se od uspjeha tužiteljice koja je u većoj mjeri uspjela u sporu oduzme uspjeh tuženika koji je u manjoj mjeri uspio u sporu, dobije se postotak troška ovog postupka koji tuženik mora naknaditi tužiteljici, a to je 40 % ukupno priznatog troška.

17.3. Tužiteljica potražuje naknadu troškova ovog postupka u ukupnom iznosu od 3.063,61 EUR.

17.4. Sukladno Tarifi, sud smatra osnovanim zatraženi trošak tužiteljice na ime sastava tužbe 5.02.2023. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr.7.t.1. Tarife), za sastav podneska 20.10.2023. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr.8.t.1. Tarife), za pristup ročištu 16.03.2023. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr.9.t.1. Tarife), za pristup ročištu 13.11.2023.

u iznosu od 200,00 EUR (Tbr.9.t.1. Tarife), za sastav podneska 14.05.2024. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr.8.t.1. Tarife), za pristup ročištu 01.07.2024. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr.9.t.1. Tarife), za pristup ročištu 24.03.2026. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr.9.t.1. Tarife) te za pristup ročištu 21.04.2026. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr.9.t.1. Tarife), sve uvećano za PDV od 25 % u iznosu od 400,00 EUR. Također, sud smatra osnovanim trošak tužiteljice koji se odnosi na trošak prometnog vještačenja u iznosu od 770,13 EUR, sudske pristojbe na tužbu u visini od 36,48 EUR te na presudu u visini od 36,48 EUR. Dakle, ukupno priznati trošak tužiteljice iznosi 2.936,57 EUR. Od navedenog iznosa, 40 % troška postupka koji tuženik mora naknaditi tužiteljici iznosi 1.174,63 EUR te je stoga sud naložio tuženiku isplatiti navedeni iznos tužiteljici, uvećan za zatezne kamate koje na taj iznos teku od presuđenja do isplate po kamatnoj stopi propisanoj člankom 29. stavkom 2. ZOO-a. Sud nije priznao tužiteljici trošak sudske pristojbe na tužbu iznad iznosa od 36,48 EUR jer je ista toliko i platila sudsku pristojbu na tužbu, dok je trošak pristojbe na presudu priznat u istom iznosu, a za preostali zatraženi dio odbijen kao neosnovan. Također, sud nije priznao tužiteljici ni troškove vještačenja preko iznosa od 770,13 EUR jer je toliko i priznato vještaku, dok će se plaćeni višak predujma vratiti tužiteljici. Posljedično tome, odbijen je kao neosnovan zahtjev tužiteljice za naknadu troškova ovog postupka za iznos od 1.888,98 EUR, a posljedično je odbijen kao neosnovan i zahtjev tuženika za naknadu troškova ovog postupka, zajedno sa zatraženim zateznim kamatama.

18. Radi svega navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Labin, 7. svibnja 2026.

Sutkinja

Zdenka Raguž Zupičić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu u roku od 15 (petnaest) dana od dana ročišta za objavu odluke za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa odluke za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. O žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:

1/ Tužiteljici putem pun.

2/ Tuženiku putem pun.

Broj zapisa: **9-30887-8dc39**

Kontrolni broj: **00ec9-264d9-714ae**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.